

Wantsen

Vandaag wil ik het eens hebben over wantsen.

Over de hele wereld zijn zo'n kleine 30.000 soorten wantsen bekend. Dat is relatief weinig maar wantsen hebben een ding voor op alle andere vertegenwoordigers uit het dierenrijk: ze komen overal in de wereld voor.

Ze horen bij de insecten. Net als kevers hebben ze harde dekschilden met een heel plat lichaam terwijl kevers veel ronder, volumineuzer zijn. Ze kunnen de meest fantastische kleuren en vormen hebben. De hier afgebeelde pyjamawants is daar een mooi voorbeeld van. En hoewel deze in de natuur wel opvalt, er zijn soorten die er nog veel mooier uitzien.

pyamaschildwants

Ze zijn in twee grote groepen onder te verdelen: de landwantsen en de waterwantsen. Het zal u niet verbazen om te horen dat landwantsen op het land leven en waterwantsen in of op het water. Deze laatste soorten zijn ontstaan uit landwantsen, die lang geleden al besloten hebben op of in het water te gaan leven.

Het meest opmerkelijke aan de landwantsen is de reuk: het zijn wat dat betreft echte stinkdieren. Die stank is een perfecte bescherming tegen allerlei vijanden die van mening zouden zijn dat een wants een smakelijk hapje is. Het tegendeel is waar. Wantsen smaken zoals ze ruiken: vies en smerig. Na een keer een wants geproefd te hebben zal elke vogel die soort verder met rust laten en dat is nou net de bedoeling. Een individu wordt opgeofferd om de soort te redden.

Insectenetende insecten zoals mieren hebben nog een belangrijke reden om wantsen met rust te laten. De stinkende vloeistof die de landwantsen verspreiden is ook nog eens zwaar giftig. Bovendien bevat die stinkende, giftige vloeistof ook een stof die in staat is door het schild van een ander insect heen breken. Daardoor kan het gif in het lichaam komen van de aanvalleur die dat zeker niet overleeft. U begrijpt nu zeker wel dat in de natuur de wantsen worden gemeden als de pest.

Wij mensen hebben van de wantsen niets te vrezen met uitzondering misschien van de bedwants. Dit lid van de familie van de platwantsen lust mensenbloed. Nu is het maar een heel klein beestje dus de hoeveelheid bloed die hij van ons steelt zullen we niet missen maar de bultjes en de jeuk die de beet veroorzaakt, merken we des te meer. Het bestrijden van deze ongenode gast kan het beste gebeuren door ons huis en met name de slaapkamers goed schoon te houden en dat is iets dat in ons land doorgaans wel in orde is.

Op het einde toch nog een klein linkje naar de paddenstoelen hoewel het paddenstoelenseizoen nog moet beginnen. Er is een veel voorkomende paddenstoel, de kaneelkleurige melkzwam die vooral voorkomt bij eiken en waarvan een van de determinatiekenmerken is dat die paddenstoel ruikt naar wantsen. Maar ja, hoe ruiken wants nou? Ik heb dat eens horen omschrijven als de geur van een gebruikt, vochtig, ongewassen washandje.

Herman Beuvers

Kaneelkleurige melkzwam

